

Innspill til møte i Kontaktutvalget 4. mars 2025

Rammebetingelser for frivilligheten v/Oda Sofie Heien Larsen

Det er per i dag verken tilstrekkelig finansiering eller forutsigbarhet for frivillige organisasjoner som jobber med sårbare grupper. Dette er spesielt problematisk når sårbare grupper er særlig avhengige av forutsigbarhet. Det setter oss i en skvis når vi søker å skape trygge rammer for våre brukere, samtidig som vi hvert nyår blir tvunget til å gå på vent i flere måneder fordi vi ikke vet om vi har finansiering til å faktisk følge opp folk og gi dem muligheten til å delta på kurs, aktiviteter og arbeidstrening.

1. Forutsigbare tilskuddsordninger:

- Vi trenger økte driftsmidler.

Det er i dag få steder man kan søke og det tar forferdelig mye tid å sitte med søknader hvert år. Vi trenger varig støtte. Målet må være å bruke mindre ressurser på byråkrati og mer på faktiske tjenester til brukerne.

Vi ønsker oss derfor flerårige driftsmidler fra AVdir og andre tilskuddsgivere (inkl den nye ordningen som kommer når KUD åpner opp for en søkbar ordning).

- Vi trenger flere muligheter til å søke flerårige prosjektmidler.

Det er i dag få ordninger hvor man kan søke midler til mer enn tre år (maks) av gangen. Der man kan søke om tre år er det få som får innvilget for tre år, fordi det er så mange som søker.

- Flere tilskuddsordninger er ekstremt byråkratiske og krever utrolig mye administrativt arbeid for lite penger.

Noen ordninger har f.eks. krav om samarbeidsavtale med kommunene, heller enn de faktiske institusjonene man arbeider med (som fengslene). Det er ikke lett å få på plass samarbeidsavtaler med de ulike kommunene og avhenger av at man

finner en person som tilfeldigvis takker ja til å signere, dette fremstår som utrolig vilkårlig og lite gjennomtenkt.

Mange søknadsordninger har interne portaler, der man må laste opp hver enkelt samarbeidspartner manuelt hvert søknadsår. Kan ikke dette systemiseres så man heller kan laste opp ting via Excel for å sikre samstemthet mellom ulike ordninger og spare unødvendig tidsbruk?

- Det må utvikles fleksible finansieringsordninger som tillater frivillige organisasjoner å tilpasse seg endringer i behov og ressurser, fremfor å følge strenge, faste rammer. Oppfordre til samarbeid mellom frivillige organisasjoner og private selskaper for å skape alternative inntektskilder, som sponing eller partnerskap, uten å kunne bli straffet av departement.

2. Momskompensasjonsordningen:

- Avgrensning mot offentlig virksomhet: I dag faller aktiviteter som “anses som virksomhet som det offentlige har ansvaret for” utenfor ordningen. Vi mener begrepet «offentlige oppgaver» må fjernes fra forskriften. Ordningen kan fortsatt avgrenses gjennom kravene til tilknytning til Frivillighetsregisteret og avgrensninger mot næringsinteresser og kommunal momskompensasjon. Eventuelt må det presiseres i forskriften at «offentlige oppgaver» skal forstås som lovpålagte oppgaver som er direkte bestilt av en offentlig instans. At en aktivitet har overlappende mål med offentlige ansvarsområder (for eksempel integrering) bør ikke være tilstrekkelig grunn til avslag. Det offentlige har blant annet ansvar for folkehelse og turstier, men ønsker likevel frivilligheten inne som aktører på disse feltene.

Flere SF-organisasjoner har blitt tatt i stikkprøvekontroll og fått avkortning med begrunnelsen at “integrering, arbeidstrening og liknende tiltak” er noe som faller innunder det offentliges ansvar.

- Privatøkonomiske fordeler: Det må presiseres hva som menes med “privatøkonomiske fordeler” og utarbeides en tydeligere veileder. LIN mistet kompensasjon for mentorprogrammet med begrunnelsen at deltakerne kan komme i jobb og tjene penger, som da anses å være en privatøkonomisk fordel.

Fra Lotteri- og stiftelsestilsynet: "... Mentorordningen kan også vurderes å i tillegg gi privatøkonomiske fordeler ved at personer får nettverk og direkteoppfølging for å komme i utdanning eller jobb (...)."

Vi mener det er stor forskjell på aktivitet hvor enkeltpersoner som arbeider i organisasjonen tjener penger på organisasjonens aktivitet (som et band som tjener penger på å holde en konsert) og at deltakere på arbeidstrening eller mentorprogram med mål om å komme seg ut i arbeidslivet får verktøyer til å nå dette målet og derfor kan få en lønn å leve av. Det fremstår utrolig kontraintuitivt for oss at man på den ene siden skal få tilskudd til arbeidsrettede tiltak, for så å "straffes" økonomisk som organisasjon fordi man hjelper folk å faktisk komme seg ut i arbeid.

- Ordningen må regelstyres for å sikre full kompensasjon til alle som kvalifiseres. Potten strekker i dag ikke til.